

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—

Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 26. »Wiener Abendpost« oporeka vesti neke tukajšnje lokalne korespondence o sprejemu odposlansva avstrijskih sladčičarjev pri finančnem ministru, glasom katere da je dr. Kaizl odklonil odgovornost glede novega davka na sladkor, ker da je bil ta zakonski predlog že pripravljen pred tremi leti.

Finančni minister je izjavil, da prevzema za vprašavne naredbe popolno odgovornost. Tudi ni res, da bi bil minister svetoval sladčičarjem, naj ustanove kartel. Minister je le opozoril deputacijo, da državna oblast do sedaj nima sredstev, s katerimi bi mogla postopati proti kartelom ter da čaka vprašanje o ureditvi kartelov že dalje časa parlamentarne rešitve.

Belgrad 26. Preko sodišče je danes nadaljevalo razprave. Večina današnjih tožencev je obsojena zaradi razžaljenja veličanstva. Tri obdolžence so obsodili v ječe. Eno osebo, toženo zaradi razžirjanja neke brošure proti dinastiji Obrenovičev, so osvobodili. Razprave zaradi napada na Milana se še niso začele.

Pariz 26. V vojnem ministerstvu zagotavljajo, da je kazni, ki je doletela Negriera, posledica govora, katerega je isti imel v Bourgesu. Druga preiskava, katero je vodil general Brugère proti Pellieuxu, ni spravila ničesar na dan, kar bi nasprotovalo načelom časti in discipline. Vendar je bil Brugère za to, da Pellieux ne more na dalje obdržati poveljništva v Parizu.

Bukurešta 26. O priliki pogreba carjeviča Jurija se je danes tukaj opravljala maša za dušnico.

Pariz 26. Nacijonalistični listi protestirajo proti prestavljenju Pellieuxa in proti kaznovanju Negriera, češ, da se hoče s takimi naredbami

strašiti vojno sodišče v Rennesu. Revizijonistični listi pa čestitajo vladi k tem odločbam, katera primorajo častništvo, ali da spoštuje ustavo in vojaške dolžnosti, ali pa da se odpove vojaški službi. Novine potrjujejo že znane vesti, zakaj se je Negriera kaznovalo. »Figaro« pravi, da je Negrier rekel: Če vlada ničesar ne stori, bo moral začet delati najvišji vojni svet.

Dopis iz Štajerske.

Vseh zavednih Slovencev oči so sedaj obrnjene posebno na primorsko stran, kjer naši slovenski zastopniki, združeni na vsej črti, bijejo boj proti sovragom našim. Ni rečeno s tem, da drugod ni takega ali morda še hujšega boja (Ne, ga ni hujšega. Ured.), pa zanimiv je postal položaj primorskih Slovencev in Hrvatov.

Sicer pa me k temu dopisu iz Štajerske, kateremu se boste morda čudili, ni dovelo samo zanimanje za vaš boj, ampak še nekaj drugega.

Vi imate na Vašem listu kakor vodilo lepi in pomenljivi rek: »V ednosti je moč«. Žal, da mi Slovenci tega ne umevamo. Žalostne razmere med našimi brati na Kranjskem nam to še posebno spričujejo. Tako strastnega strankarstva menda ni lahko kje najti, kakor je med Slovenci na Kranjskem. Ko nam domačija gori od vseh strani, se naši bratje koljejo med seboj, mesto da bi skupno branili to domačijo. Mesto da bi gledali, kako bi se Slovenci, zlasti ob mejah, okrepili gospodarski in narodnostno, se v središču pulijo za gospodstvo, katero jim itak iztržejo nasprotniki, ako pojde tako tako dalje še nekaj časa. Mesto da bi nas navduševali za boj, naše bojne vrste klicali k jedinstvu in vztrajnosti, mesto da bi nas moralno podpirali: sejejo razdor in prepir, brat nastopa proti bratu, sedaj se ve-

žejo z nasprotniki jedni, sedaj drugi, in le naravno je, da ne morejo vspevati podjetja, ustanovljena v našo obrambo.

Pikre besede bi tu človek imel na jeziku, pa boljše je menda, da jih prihranim za se. Toliko je gotovo, da nam, ki smo na mejah slovenskih, treba, da razmišljamo sami o sredstvih in načinu, kako nam je braniti dom.

Mi pred vsem uvažujemo geslo: »V ednosti je moč«. Mi nočemo brezsmiselnega in pogubnega boja in ne delamo razdora med brati; nam ni na tem ležeče, kdo je več ali manj, ampak gledamo na to, kako in koliko je kdo storil v obrambo in proevit naroda.

Vendar je med nami še vse premalo edinstvi. Nedostaja nam zlasti skupnega glasila. Ljubljanska dnevnikarja sta oba preveč zapletena v strastni boj in torej ne moreta ne eden ne drugi izvrševati naloge, ki bi ustrezala našim obmejnim potrebam. Naš svet je zato ta-le: Naj se Slovenci izven Kranjske oklenejo jednega izvenkranjskih glasil, ter si je izvolijo za svoje skupno glasilo, v katerem hočejo braniti svojo narodnost in nje pravice. To naj bi bil list, ki se do sedaj ni zagrešil ni proti eni, ni proti drugi strani ter je tudi sposoben za dobro vršenje svoje naloge. »Narod« in »Slovenec« pa prepustimo Slovincem na Kranjskem. Nočemo s tem reči, da bi mi Slovenci ob meji nekak afront napravili bratom na Kranjskem. Ne, ampak svoje stališče in svojo taktiko hočemo uravnati po direktivi, katere se n. pr. drži Vaša »Edinost«. Tudi ne bomo nikdar iskali preprirov z ljubljanskima dnevnikoma, ampak skušali vse Slovenci zjediniti k ljubezni bratovski in k skupnemu boju proti skupnim sovragom. Nihče torej ne bo »Naroda« ali »Slovenca« preziral, ampak ju bo uvaževal, a v prvi vrsti bo podpiral ono skupno glasilo, ki si je izvolimo.

PODLISTEK.

6

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

On je bil silno razburjen. Sto besed mu je sililo na jezik.

Konečno je vprašal:

— Ali je to — ženitev — iz ljubezni?...

Trenotek je molčala. Sree ji je bilo težko, kakor bi bilo polno svinca. Potem je odgovorila.

— Da. —

Ne lažem se, je mislila. Saj me Malnar res ljubi.

Ivan je oddirjal. Ves dan je taval kakor pijan po Tuškancu, po Cnavku, zašel je do Šestin, potikal se je po gozdu, prehodil, bolj rekoč preletel je vse steze, potrgal si vso obleko. O polnoči je prišel domov, utrujen kakor jelen, katerega so ves dan loveci preganjali. Legel je na posteljo, ne da bi odložil obleko. Zaspal ni mogel. Skočil je k pisalni mizi in popisal karto.

— Ali je vse res, kar si mi sinoči pisala in danes dejala? —

Potem je odnesel karto na pošto. Domov ni mogel iti. Čutil je, da tam ne bi mogel obstati. Šel je v »Narodno kavarno« in brskal po časopisih, ne da bi mogel kaj čitati. Gosti so zapustili kavarno do zadnjega. On ni opazil ničesar. Nata-

kar ga je opozoril, da se kavarna zapre. Mehanično je plačal in odšel. In potem je taval, opotekaje se, po vseh trgih in ulicah, dokler se je rodil beli dan...

Opoldne je dobil njen odgovor.

— Res je. —

In zvečer se je odpeljal. Najprej na Dunaj, potem v Prago.

* * *

V tem se je zgodilo nekaj nepričakovanega, kar je delovalo kakor čudež, a vendar ni bil čudež...

Ljuba je hodila po hiši, kakor senea. Zbrala je res svoj pogum, vso svojo duševno moč in energijo, iskala dela, da bi tako pozabila — vse to ji je prav malo pomagalo. Obrnilo jo je bolezn, določene bolezni, kakoršne poznajo zdravniki, zaželjenega pozabljenja ji ni moglo podati. Sedaj je še le vedela, kako globoka je bila njena ljubezen. In če je pomislila na bodočnost, se je zgrozila. Kaj bo iz nje? Kako ona prebije to?

Pa Ivan! Kdo ve, kaj on trpi! Saj jo je ljubil, morda prav tako vroče, kakor ona njega ljubi. Reči bi morala: kakor ga je ljubila. Ker sedaj ga ne sme več. A kateri zakon je dovolj močan, da bi ji to prepovedal? Oh! Da je kakšna sila v veselju, ki bi zamogla uničiti njeno ljubezen, bi lahko odpravila tudi njeno trpljenje. Kajti vse

njene boli izvirajo samo iz njene bolezni. A ko bi bila kje taka sila, ona se je vendar ne bi poslužila. Rajše prenaša vse duševne muke, vse srčno trpljenje, nego da bi dala zatreti to ljubezen.

To ljubezen! Prepovedana je sedaj, grešna je; ona bi jo morala iztrgati iz srea, ko se pripravlja, da stopi z drugim pred oltar. A ne more!

Morda trpi Ivan ravno tako. Rekla mu je: pozabi! A sama vidi, kako težko je to. Težko — nemogoče. Morda bi mu olajšala trpljenje, ako bi mu povedala, zakaj je morala to storiti. A tega ne sme. A misel, da je on duševno beden, je še povečevala njene muke.

Malnar jo je obiskal vsaki dan. Kadar ga je zagledala, je sovraštvo zablistalo v njeni duši. In potem se ji je smilil. Vedel se je tako pohlevao in tako spoštljivo, da ni mogla biti huda. Bila je njegova nevesta, a on se je ni upal niti poljubiti. Govoril ni skoraj nič, k večjemu ji je kaj pripovedoval, kar ni bilo v nobeni zvezi z njegovo ljubeznijo, n. pr. o literaturi, o tujih krajih, ki so mu bili znani, ali o gledališču. Nikdar se ni mogel toliko opogumiti, da bi izrekel vsaj besedo »ljubezen«. Ona mu je bila na tistem hvaležna za to, a smilil se ji je.

Nekega več ra je pripovedoval o Indiji. Postal je nenavadno živahen. Govoril je glasneje, nego obično.

(Pride še.)

Sprožila se je med obmejnimi Slovenci misel skupnega shoda. Če pride do takega shoda obmejnih Slovencev, tedaj bi pač bilo treba, da se kaj določi glede skupnega glasila.

»V edinosti je moč!« S tem geslom budimo in vnamajmo in vodimo vse naše stražnike na meji slovenski k vspešnemu in srečnemu boju proti zakletim sovražnikom, da pridemo mi, ali vsaj naši potomci do cilja in zmage.

Opomba uredništva. Velečeni gospod dopisnik naj nam oprost, ako se ne strinjamo z njegovim predlogom glede ukupnega glasila za izvenkranjske Slovence, ki naj bi izhajalo izven Kranjske. Opravičena je gospoda dopisnika sodba o kranjskih razmerah, ali čuvati se moramo pred tem, da bi — kakor se pravi — z umazano vodo tudi otroka samega izlili v jarek. Saj grajamo tudi mi ljubljanske razmere, zbok česar smo menda na indeksu na vseh ljubljanskih straneh, ali to nas ne moti, da ne bi odsvetovali od vsakega koraka, ki bi pomenjal dekapitulacijo Ljubljane. Sleherni narod potrebuje svojega središča, kjer se stekajo in združujejo njega kulturne, moralne in gospodarske sile in od koder se zopet te sile raztekaajo v vse predele naroda. Tudi slovenski narod mora imeti svoje središče, ki pa zopet more biti — le Ljubljana. Radi začasnih zmot in grehov na Kranjskem ne smemo kratiti Ljubljani primata v narodu slovenskem. Ako bi res prišlo do novega ukupnega glasila zlasti izvenkranjskih Slovencev, izvrši naj se to zopet — v Ljubljani!

Tako menimo mi!

Politični pregled.

TRST 25. julija 1899.

K položaju. Poleg ogromnega posla, ki jim ga nalagajo sedaj protesti proti nagodbi in § 14., imajo nemške opozicijske stranke še časa dovolj, da iščejo in stikajo po — nasledniku grofu Thunu. To stikanje ima to dobro na sebi, danične stane in v tolažbo je vendar onim, ki radi verjamejo, česar žele. Kako dobro de to, ko čujejo, da je grof Thun že najden naslednik in da je mož zvest — to se seveda umeje ob sebi — pristaš nemške liberalne stranke! Bodoči mož pa da ni nikdo drugi, nego avstrijski poslanik na ruskem dvoru, baron Aehrenthal. Mož je čisto nepoznan na polju notranje avstrijske politike. Iz tega je že razvidno, da je tu želja porodila misel! Za sedaj pa ostane še grof Thun minister in če pade v bližnji bodočnosti, ga gotovo ne vrže baron Aehrenthal, ampak pade, ker se ni znal naslanjati na one, ki bi ga radi podpirali.

»Information« javlja kakor gotovo stvar, da se ogerska kovta poviša, da pa Ogorska del prirastka k temu bremenu zvali na Hrvatsko s tem, da se poviša hrvatska kvota za Ogorske ukupne stvari.

Protesti proti § 14. Malone iz vseh pokrajin javljajo proteste občinskih svetov proti uporabi § 14. v svrhu povišanja posrednih davkov. Liberalno veleposestvo naznanja, da razglasi v kratkem protest ne le proti rabi § 14., s pomočjo katerega se je potom naredbe usilila nagodba z Ogorsko ter se zvišali posredni davki, ampak tudi proti političnim razmeram v obče.

Graško namestništvo je razveljavilo sklep graškega občinskega sveta od dne 25. t. m., skaterim so protestirali proti rabi § 14. Namestništvo opira svoj odlok na § 70. občinskega statuta, po katerem da prvi del omenjenega sklepa nasprotuje zakonom, ki so v veljavi, drugi del pa prestopa meje občinskega delokroga.

Razmere na nemških šolah v Avstriji. Neki konservativni list v Inomostu, »Neue Tiroler Stimmen«, je pred kratkim pisal o razmerah na tamošnjih srednjih šolah ter prišel do zaključka, da je dolžnost roditeljem, dajati svoje sinove na druga učilišča, kjer se še spoštuje — cesarska pesem. Zavoljo tega članka je bil list zaplenjen na podlagi § 300. Potem je list prijavil zaplenitveni odlok in razloge, a glej: zopet je bil zaplenjen. O teh čudnih zaplenitvah razmišlja omenjeni list v daljšem članku jedne zadnjih izdaj ter konstatira, da se na srednjih šolah v Inomostu mnogo, mnogo politizira, in sicer v nemško-radikalnem zmislu. Ne le roditelji, ampak tudi učitelji tožijo, da je temu res tako; na konferencah učiteljstva so se bavili s tem vprašanjem, ki je glavni vzrok slabim uspehom pouka. Kakor so izjavili učitelji sami, se je moralo gojenem prepovedati, da ne prinašajo seboj v šolo znanih Bismarkovih evetek v svrhu demonstracij. O zaključku šolskega leta pa je večina učencev nekega srednjega zavoda štrajkala, ko se je pela cesarska pesem, ali pa je pela na mesto nje nemško himno: Deutschland, Deutschland über alles! O tem dogodku se je pisalo v novinah, in nihče se ni upal trditi, da bi ne bilo res. To se je zgodilo javno, v cerkvi. Učiteljstvo se je posvetovalo o tem, kako bi se v bodoče prišlo v okoliš podobnim demonstracijam. Da so se zadnjih protiverskih in protipatrijotičnih demonstracij v prvi vrsti udeleževale nekatere tamošnje srednje šole, je znano; saj tega, kar se godi javno na ulici, oo svitu plinovitih svetilnic in bakelj, ne more nihče tajiti. So-li na takih prikaznih kriva ravnateljstva in profesorji? Potem bi bilo naravno, ako bi jih državna oblast vzela v svoje varstvo, a razmere same bi bile tedaj še manj naravne. Po prepričanju lista imajo učitelji le malo krivde na teh razmerah. Krivo je — ožrače, kriva je bližina vseučilišča s svojimi bezneami, s svojim strankarskim gibanjem. Tu tiči glavni vzrok: ne v šoli, ampak v življenju, ne v pouku, ampak v mestu, ki draži nezdrelo mladino in jo zavaja v skušnjavo. Da imajo roditelji kakor katoličani in Avstrijci pravico, varovati svoje sinove tega ožrača, o tem ni dvoma. Nastaja le še vprašanje, da-li je dovoljeno, roditelje javno pozivati v to, kar je njihova pravica in včasih tudi dolžnost. To vprašanje je državna oblast z obzirom na § 300. — zanikala. List se klanja tej sodbi in molči... V Avstriji je torej dovoljeno klicati: »Proč od Rima!« t. j. od katoliške cerkve. In da-si dotični agitatorji s toliko hvalevredno odkritostjo sami priznavajo, da hočejo s tem klicem »graditi močne mostove v — raj«, da torej ta klic ne pomenja družega, nego: »Proč od Avstrije!« — vendar se tega klicanja še ni skušalo zadušiti in ni se slišalo, da bi se državna oblast bila kedaj razburila zategadel. Klicati pa: »Proč od izvestnih učnih zavodov!« — to prepoveduje § 300.

Tako imenovani list. Drugod v Avstriji so razmere prej slabše nego boljše. Glasilo nemških irredentarjev, »Unverfälschte Deutsche Worte«, je postalo nekaj organ tajnih društev, ki na avstrijskih nemških gimnazijah in realkah delujejo v protipatrijotični propagandi. »Leipziger Neueste Nachrichten« so pred nekaj dnevi priobčile poročilo velikoskopskega odposlanstva iz »rajha«, ki se je udeležilo neke slavnosti v Gradcu. Tu se črta mišljenje graškega dijaštva v bujnih barvah. Isto se da označiti najbolje z edino besedo: veleizdajstvo!

In kaj bi še le rekli o Trstu?! V stokrat povečani meri veljajo za Trst one besede v »Neue Tiroler Stimmen«: da se na srednjih šolah mnogo politizira in sicer v laško radikalnem duhu, da se učenci srednjih šol (komunalnih) udeležujejo javnih političnih demonstracij, da je že ožrače tako, ki zavaja mladino v skušnjave!! Opozorjamo še enkrat na slučaj z dijakom Cencellnom, ali Cencelljem ako hočemo govoriti s »Piccolom«.

Nam gotovo ni do tega, da bi si belili glavo za avstrijske državnike. Vsekako pa je dolžnost novinstva, da resnici in zgodovini na ljubo opozorjamo, na taka dejstva.

K atentatu na razkralja Milana. Milan je pogorel — to dejstvo stoji že danes. Dvojno rase kakor lavina: prepričanje, da je ves »atentat« naročen in pa živo sočutje z zaprtimi radikalei.

Danes imamo zanimivih vesti. Srbski radikalei trdijo, da imajo neoporečnih dokazov v roki, da je bil »atentat« že pred dvema meseci določen med agenti Milanovimi in raznimi osebami dvomljive kakovosti. In kar je najhuje za Milana: svet veruje v te vesti, ki kompromitirajo Milana notri do kosti!

Pa tudi vest, da so v Belemgradu jako vznemirjeni, se potrjuje in da bi se radi na kakov lep način rešili iz zagate. Potrja se namreč vnovič vest, da je bil finančni minister Petrovič v zaporih z namenom, da pregovori zaprta voditelja radikalno stranko in naj za vedno zapustita Srbijo. Ako se obvezeta v to, se takoj ustavi postopanje proti njima. Pašić je jednostavno odklonil obisk

ministrov, Taušanović pa je odgovoril: Mi niti ne moremo razpustiti radikalne stranke, ker radikalna stranka je — narod. Jaz in somišljeniki niti ne mislimo na to, da bi živi zapustili Srbijo. Le tirajte nas pred vaše krvavo sodišče in isto naj nam naloži usodo, katero ste že določili vi.

Nasproti širokoustnim oficijoznim poročilom o neštevilnih deputacijah, ki se poklanjajo Milanu, je beležiti vest, da isto prebivalstvo beligradskega obsipuje z simpatijami onega istega poslanika Grujića, povrnivšega se v Beligrad, katerega je Milan izpokal iz službe in katerega je ruski car — odlikoval. Reči se more, da je danes ves svet proti Milanu, izvzemši peščico njegovih kreatur in pa par dunajskih in budimpeštanskih »žornalistov«. Po pravici smo torej rekli, da je temeljito pogorel ta srbski — Stambulov.

Domače vesti.

Imenovanji. Minister za pravosodje je imenoval blagajnika na civilno-sodnem depozitnem uradu v Trstu, Frana Korenčana, predstojnikom, in asistenta Evgena Sutterja blagajnikom.

Quousque tandem?! Da, res: kako dolgo še?! Mi smo bili vedno tega menjenja, da imenovanja in premeščanja uradnikov so vsikdar precej zanesljivo merilo za sodbo o namenih sodobne vlade. Po tesni in neprestani dotiki državnega uradnika z ljudstvom, po funkcijah, ki jih vrši uradnik mej ljudstvom, in po oblasti, ki jo ima uradnik nad ljudstvom: je imenovanje in premeščanje uradnikov neizmerne važnosti za ljudstvo. Ako je vlada res dobrohotna do ljudstva, mu pošilja dobrih in potrebnih v vsakem pogledu odgovarjajočih uradnikov; ako ni — pa ne!

Ako nam je imenovanje in premeščanje uradnikov v merilo za sodbo o namenih Thun-Kaizlove vlade, potem moramo biti hitro pri kraju se svojo sodbo, ki se ne more glasiti drugače, nego: od te vlade nima slovenski narod pričakovati ničesar dobrega!

Včasih se pač dozdeva nekaj, kakor da bi hotela kreniti na bolje pot, ali vsakokrat vidimo, kako enemu pravičnemu koraku sledi hitro po več krivičnih! Sploh: ako bi hoteli Thun-Kaizlovo vlado soditi po imenovanju in nameščanju uradnikov v naših slovenskih krajih, mogli bi jo z mirno vestjo, ne da bi jej storili najmanjšo krivico, postaviti poleg one iz dobe evetja nemško-židovskega liberalizma, ko je sleherni birokrat moral biti nasprotnik našega naroda, ali pa je bil na proskribejski listi.

Če kdo misli, da pretirujemo, pa naj posluša! Ravno kar se je izvršilo imenovanje nekaj davčnih uradnikov za Kanal, Bovec, Cerkljano in Komen, torej za sodne okraje, ki so popolnoma in najčisteje slovenski. Nočemo govoriti o pravici, ali že zdrava pamet bi velevala, da bi v take kraje pošiljali uradnike, ki so popolnoma veseli našemu jeziku. Sedaj pa čujte! V Kanal pride davkar, ki ne zna slovenski; v Bovec pride davkar, ki ne zna slovenski in o katerem se govori, da je bil popred prestavljen disciplinarnim potom iz Motovuna v Lošinj; v Cerkljano pride kontrolor, ki ne zna ne slovenski, ne nemški, in v Komen pride davkar, ki ne zna slovenski in ki je živel do sedaj v vzduhu labinskem. V Cerkljani in Komnu bomo imeli nezasiščen slučaj, da oba viša davčna uradnika ne bosta znala jezika ljudstva!!

Kako naj taki uradniki poslujejo med našim ljudstvom, kako naj gredo ljudstvu na roko?! Tuji so mu bili do sedaj, tuji mu ostanejo in kakor tuji ne morejo imeti sreče zanje! Mar menijo više oblasti, da je nižji uradnik le njihov organ in da mu ne treba družega, nego da zna poročati — njim?! Ne, uradnik je služabnik države — ljudstva. Le v interesu države in ljudstva je, ako je mej uradnikom in ljudstvom razmerje dobrohotnosti z jedne in zaupanja z druge strani! A kako naj nastane tako razmerje, ako uradnik ne zna govoriti z ljudstvom?!

Imenovanje uradnikov, ki ne znajo govoriti z ljudstvom, je temu poslednjemu pljuska v obraz! In take pljuske prihajajo našemu narodu v sedanji eri jedna za drugo! Kako dolgo bo trajalo še to?! Kako dolgo bo še trajalo, da pride do odločne reakcije med ljudstvom samim? Kako dolgo bo še

trajalo, da se osokolijo naši poslanci do odločne besede in odločnega dejanja?!

Kako se rešujejo naše prošnje! Nekaj čudnega zahteva c. kr. loterijski urad tržaški od pevskega društva »Adrija« v Barkovljah. To društvo je bilo namreč zaprosilo za dovoljenje, da bi na slavnosti dne 9. t. m. smelo prirediti tudi efektno loterijo. Na to prošnjo ni društvo še do danes dobilo nikakega odgovora, in to je bilo zanje toliko, kakor da prošnja ni uslišana in se efektna loterija faktično ni vršila. V svoje veliko začudenje pa je rečeno društvo sedaj dobilo od loterijskega urada nemški poziv, naj naznani koliko sreček je prodalo na loteriji, katere ni bilo in ki se torej tudi — ni vršila. Klasično na tem je, da je ministerstvo — kakor smo izvedeli — vendar-le dovolilo loterijo namerjano za 9., toda z naredbo od 13. t. m.; še bolj klasično je, da društvo ni dobilo nikakega obvestila o tem dovoljenju, a višek vsemu je v tem, da loterijski urad zahteva izkaz o loteriji, katere ni bilo!

Tako se rešujejo naše vloge!

Slovenska trobojnica in »Plecolo«. Slavn »Malček« z lesnega trga še sedaj požira slino, ki so se mu nabrale v ustih v očigled slovenskim trobojnicam, ki so v zadnjem času o raznih svečanih veselo vihrale v mestu in okolici ter oznanjevale svetu, da tukaj biva slovenski rod. Sline se mu cedijo, ker njemu in njegovim ni dovoljeno, da bi razobešali italijansko trikolono. Našo trobojnico sicer imenuje »moskovitsko«, a to nič ne de, glavno je to, da nam je ista dovoljena in priznana po državnih oblastih!

Slovenci! Jeza italijanske gospode nam bodi v spodbujajo, da vselej in povsod kažemo tudi znanje, kaj smo v sreči: navdušeni za svoj teptani narod. Naj vihraje naše zastave, pa če bi se »Malček« na slinah, ki se mu cedijo vsled tega, tudi — zadušil.

Vse jim prihaja prav. Pišejo nam: Na Proseku biva neki gospod na letovišču, kateri pa zahaja vsaki dan v mesto opravljati svojo službo. Ko so izvedeli njegovi tovariši o nesrečnem poboju, ki se je zgodil v ponedeljek na Proseku, začeli so ga takoj ščuvati, češ: kako da mora bivati v takem kraju, kjer se dogajajo ubojstva?! In so šli v svoji nesramnosti tako daleč, da so ga strašili: ko Prosečani izvedo, da ima denarja pri sebi, ga lakko napadejo, okradejo in še hujše! Dotični gospod pa je odgovoril nesramnim obrekovalcem: Mene nič ne straši, in se ne bojim, bivati na Proseku, ker dobro vem, kako in iz kakih razlogov je prišlo do onega žalostnega dogodka. Pač pa moram pristaviti, da me vsi ljudje na Proseku in in v njega bližini spoštujejo in jaz se čutim zadovoljnega in srečnega mej njimi!

Mi, ki poznamo onega gospoda, in ki smo bili tudi v njegovi družbi, videli smo vselej, kako vesel je bil v družbi proseških in kontoveljskih »divjakov« ter smo prepričani, da vse nasprotno nakane in grda obrekovanja ga ne odvrnejo od dobre sodbe o poštenosti naših okoličanov, marveč da ga še utrde v prijateljstvu do nas. X.

Taki smo Slovenci! Pod tem naslovom nam pišejo iz okolice: Na Vrdele je gostilna, ki je last slovenskega pogrebnege društva. Sicer je čudno že to, da na eni strani hiše čitaš, da je to last pogrebnege društva, na drugi pa — osteria Mirabosco. Ali kaj porečete še le, ko Vam povemo, da je bila minolo nedeljo v tej gostilni veselica povsem laškega značaja. Igrali so na »mandolino«, priredili laško komedijo in — demonstrovati so z slikami, balončki in zastavami v laških barvah. In najzlastnejše je to, da so vse to pohujšanje poslušali tudi naši slovenski ljudje! O javna vzgoja tržaška, kakšna si!

Vemo, da se bo omenjeno društvo izgovarjalo, da ne more nič storiti in da je vsega kriv le gostilničar. Toda oprostite naj nam: kako pa so mogli dati takemu človeku krmo v najem?! In pa še za toliko časa! Taki smo mi Slovenci: lahko mišljeni do skrajnosti. A ko je škoda, ki se včasih niti ne da več popraviti, potem pa jočemo in tarnamo.

Odbor »Kmetijske družbe za Trst in okolice« bo imel jutri, t. j. v petek zvečer ob 7. uri sejo. Gg. odborniki so vabljeni tem potom, da se je udeležijo.

Ciril-Metodijski dar. Nadalje so darovali: gospa Marija Skrinjar 1 K, gospa Antonija Devčić

Trst 2 K, gospa Nadoslava Batista 25 krajcarjev, gospa Viktorija Lah 1 K, gospa M. Perhavec 1 K, gospa Katia Kenda 1 K, gg. Maša in Ante 1 K, g. Ludvik Modic 30 kr., g. Josip Mankoč 2 K. V Milkini pušici 8 K 80 st. Hvala!

Moška podružnica sv. Cirila in Metoda naznanja s tem p. n. občinstvu, da se začne veselica na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu v nedeljo ob 7. uri zvečer, ker je po 5. uri procesija v proslavo godu sv. Jakoba.

Češki visokošolci v Ljubljani in na Slovenskem. Nad 100 čeških visokošolcev priredi v mesecu avgustu izlet na slovensko ozemlje pod pokroviteljstvom gospoda prof. tehnike, Vladimira Hraskega. Dne 6., 7. in deloma 8. bodo v Ljubljani, dne 8. se odpeljejo v Postojno, dne 9. avgusta v Celje, dne 10. pa se odpelje del Čehov v Trst ter od tod v Benetke. Odbor akad. ferijalnega društva »Sava«, katero društvo je prevzelo sprejem čeških kolegov v Ljubljani, naznanja svojim članom v Istri in Trstu, da se bo dne 7. avgusta vršil v Ljubljani občni zbor društva »Sava« in prosi iste, da se ga udeležijo polnoštevilno in da pokažejo s tem, da se zanimajo za društvo in znajo upoštevati velevažnost izleta čeških visokošolcev na Slovenskem.

Za odbor:

st. ing. Janko Krsnik, st. inr. Hinko Logar, predsednik, tajnik.

»Povzveem« se naznanja, da bo prihodnjo nedeljo izlaz v Podgrad. Naj vsak zakrpa svojo hišo! Natančneje se naznani o pravem času.

»Žvop«.

Iz dravinjske doline nam pišejo: V Studenicih v dravinjski dolini smo imeli predzadajo nedeljo domačo veselico na korist koč na Boču, ki jo naše planinsko društvo kmalu postavi za naše »hribolazce«. Boč sicer ni tako težaven in visok za popotnika, saj je komaj nekaj nad 900 m. visok, vendar bo koč dobro došla vsem prijateljem hribolazstva in pomore tudi Boču do večje slave, da bo boljše konkuriral z ponosno Rogaško goro. Zanimanje za to koč je tudi precejšnje, kajti na veselici v Studenicih se je zbralo dosti odličnega občinstva iz okolice. Vabilo pa je tudi to, da se je igrala izvirna igrice, katero je spisal g. Žolnir, učitelj v Makolah. Pisatelj je pokazal tu dvojni talent: talent dramatika, pa tudi talent igralca. Igral je svojo ulogo izmed vseh najboljših in se odlikoval po svobodnem, neprisljnenem kretanju in dobri mimiki. Igra sama na sebi je seveda začetek, toda dokaj lep začetek. Ker igra obsega le dva čina, se seveda ne dajo značaji tako dobro orisati in je tudi težko soditi. Vsebina igrice je na kratko ta: Neki odvetaik N. snubi Anico, krčmarja hčer. Pa drug drugemu se zdita prehladna. Tu prihaja neka tuja gospa z hčerjo »na deželo«. Odvetnik N. se takoj zaljubi v to hčer, Anica pa v nekega slikarja, ki je po naključju prišel v to gostilno in ki ji tudi obljube dela. Ko misli Anica, da bo skoro spolnjena njena želja, dobi pismo, da se je slikar poročil s »tujo gospodičino«. Ko je odvetaik izvedel to, pa je vzel Anico. Kakor se vidi, je konflikt dober. Ko bi bil pisatelj malo bolj razložil vso stvar in razjasnil, kako in zakaj je tako izteklo, ko bi bil osebam dal več opraviti, več govoriti in ako bi vplel še kakih zapletov in ovir, nastala bi iz igrice lahko lepa igra s peterimi čini.

Torej pogumno naprej! »Um ti je dan«, sreča pa že pride. Pesnik pa se naj izogiblje samogovorov, pa tudi oseb, ki ne zapletajo igre, naj ne uvaja. Morda homo drugikrat gledali to igro z »različnimi nazori«, podaljšano in še bolj izgotovljeno. Bom že poročal.

Truplo pok. Rupeljna so odpeljali iz mrtvašnice v bolnišnici danes ob 3. in pol uri pop. Spreveda se je udeležilo 22 proseških deklet v narodni noši in nad 40 mladeničev, mej temi vsi člani društva »Hajdrih« s predsednikom Alojzijem Goriupom na čelu. Raznih vencev s primernimi napisi je bilo 6, mej temi tudi pevskega društva »Hajdrih«. Dekleta so nosila šopke svežih evetlie. Po ulicah, po katerih se je pomikal spreved, je bilo vse polno radovednega ljudstva. Pogreb je bil nočoj ob 6. uri na proseškem pokopališču.

Dražbe premičnin. V petek, dne 28. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Bosco št.

5, hišna oprava; v ulici Arcata št 4/p. I, hišna oprava; v zagati del Moro št. 1, štačunska oprema; v Bazovici št. 118, jedna krava; v Vrdele šte. 732, 4 prešiči.

Smrt v tujini. Sinoči ob 8. uri je umrl v tukajšni bolnišnici za pljučnico neki ameriški mornar, kater ga so bili dne 21. t. m. tječaj preselili z »Olympije«. Lahka mu zemlja slovenska.

Mornar — kolesar. Minoli torek si je mlad ameriški mornar z »Olympije« izposodil pri nekem tukajšnjem izposojevalcu koles bicikelj v vrednosti 160 gld. in sicer samo za en dan. V zastavo mu je pustil — vizitnico. Ker se mornar ni pokazal ni o določenem času, niti drugo jutro, se je lastnik bicikla podal na krov »Olympije« ter dal poklicati moža, katerega ime je stalo na vizitnici. Prišel je neki — Grk, ki še nikdar ni mislil na to, da bi zajahal železnega konjčca in ki razven tega še ni zapustil »Olympije«. Stvar torej ni povsem jasna. Danes se je podal lastnik kolesa zopet na krov »Olympije«, kjer so nastopili vsi mornarji, ki so bili vprašavnega dne v mestu. Mogoče, da je našel med njimi izposojevalca, mogoče pa tudi da ne. — Bicikelj so našli v neki gostilni blizu luke, kjer ga je bil mlad človek, oblečen kakor ameriški mornar, prodal natakarku za 40 gl.

Roparski umor? Neznani zločinec je umoril v nedeljo po noči v Suhodolu pri Novem mestu 26-letno Jožefo Gruber, kateri je nje mož pred kratkim poslal iz Amerike 500 gld. V ponedeljek zjutraj so našli nesrečnico mrtvo s prevezanim vratom in vso razmesarjeno. Triletnega otroka umorjene je zločinec zavil v odejo ter dejal pod blazino. Otrok je bil obtolčen in oškropljen od krvi, vendar še živi. Ker so našli denar nedotaknjen, se sumi, da je zločinec morda iz pohotnosti izvršil umor.

Neznani napadalec je nočoj ob 1/2 2. uri v ulici delle Beecherie začel prepir z 32-letnim Antonom Ambrosijem ter ga ranil z nožem v hrbtenico in v levo roko. Potem je napadalec zbežal.

Ambrozija, ki je težko poškodovan, so spravili v zavod g. Trevesa in od todi v bolnišnico.

Tatvine. Včeraj so priprli 49-letno Adelo R. iz Gradea, obdolženo, da je mornarju Williamu Blacku z »Olympije« ukrala — stotak.

Včeraj popoldne so aretirali 33-letnega Michaela K., ker da je iz izločnice trgovca Andreja Širec v ulici Cologna večkrat vzel kave v skupni vrednosti 1 gld.

Nesrečen otrok je triletni Peter Flego. Pred kratkim je padel z nekega zida ter se težko ranil na glavi; potem je padla nanj neka škrinja ter ga poškodovala na desni roki; včeraj pa ga je doletela tretja nezgoda. Igral se je namreč, okoli 6. ure popoldne, pred svojim stanovanjem pri Sv. Mariji Magdaleni zgoraj št. 308, kar je priletel voz z enim konjem ter vrgel dečka na tla. Sreča je, da je tudi to pot deček ostal živ. Voz ga je samo opraskal na levem kolenu in ranil na desni nogi.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko poslojpe).

Bogat izbor v tapetarijah, zrcalih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Mati je spravila dečka na vozičku v zdravniško postajo, kjer so mu podelili potrebno pomoč. Ker pravijo, da gre rado do tretjega, bo imel deček morda odšihdob več sreče.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali nadalje: G. Josip Vrtovec, krčmar v Vel. Žabljah, iz Vrtovčega nabiralnika 1 gld. 20 nč. in iz Kosavelovega 12 1/2 nč. — Č. g. Ivan Sakser, župnik v Hotedršici, 2 gld. — Slavna »Narodna tiskarna« v Ljubljani 50 gld. — Podružnica v Ljutomeru 8 gld., kakor preostanek kresa. — Č. g. J. Tiringar, kapelan v Predloki v Istri nabral 5 gld., katere so darovali v proslavo sv. Cirila in Metoda: č. g. župnik Jos. Sanein 1 gl. 50 nč., Mimica Sanein, Lena Reehberger, Dragotin in Marija Šiškovci po 50 nč., Josip Koblar in A. Herzog po 10 nč. in nabiralatelj 1 gl. 30 nč. — Rajhenburški Harambaša nabral med ondotinimi rodoljubi za godovno darilec sv. blagovestnikoma 17 gld. — Č. g. Martin Medved, kapelan v Slov. Bistrici, nabral pri veselici v Polčanah 6 gld. — Moška podružnica v Kranju 60 gld. — Za mitsko šolo so darovali na pastoralni konferenci v Marenbergu zbrani duhovniki 10 gl. in sicer č. g. Jurij Žmave 4 k., A. Keček 3 k., A. Heel, F. Klepač, Rud. Raktelj, Fr. Hurt, Mat. Tertinek po 2 K. in Mart. Stolz, Fr. Mandelček, Jos. Somrek po 1 K. — Prisrčna hvala vsem darovalcem. Pri tej priliki posebno priporočamo izvrstne vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda, Nobena slovenska hiša ne bodi brez teh vžigalic; tirjajmo jih po vseh prodajalnicah!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Različne vesti.

Vprašanje o naslovu tehnikov. Naučni minister grof Bylandt je sprejel zadnje sobote odposlanstvo avstrijskih tehnikov, katerim je rekel, da je vlada že dovršila predlogo o vprašanju naslovov; le načrt zakona o varstvu naslovov še ni izgotovljen. Tehniki, ki so položili državne izpite, dobé naslov inženjerja, tisti pa, ki položé razven tega še rigoroz (strogi izpit) iz določenih tehničnih predmetov, dobé naslov »doctores rerum technicarum«. Posebnih izpitov za diplomu ne bo.

Razžaljeni dijaki. Kakor javljajo iz dunajskega Novega mesta je 14 nemško-nacionalnih dijakov na tamošnjem okrajnem sodišču vložilo proti izdajatelju lista »Wiener-Neustädter Volkspresse«, dr. Berstlnu, in odgovornemu uredniku, Mayerhoferju, tožbo zaradi razžaljenja časti, ker jih je imenovali list nazival v nekem članku »ušivec« ter jih dolžil »pobalinstva«. Dr. Berstlna so bili namreč nemško-nacionalni dijaki o priliki neke veselice dejanski napali, vsled česar je napisal omenjeni članek. Na razpravi dne 25. t. m. je rekel dr. Berstln, da okrajno sodišče zato ni pristojno, ker je predmet iste razžalitev po novinah, da spada stvar pred porotnike, kjer je dovoljen dokaz resnice. Pred porotnim sodiščem hoče dr. Berstln dokazati, da so se dijaki res vedli kakor »ušiveci« in »pobalini«. Sodnik je sprejel predlog obtožene ter upotil tožitelja pred porotno sodišče.

Novi armensko-katoliški patrijarh. Kakor poročajo iz Carigrada dne 26. t. m. je izvoljen škof v Cezareji, mons. Emanuelian, armensko-katoliškim patrijarhom. Papež je že potrdil to izvolitev.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Cap Haitien 27. »Agence Havas« javlja: Širi se govorica, da je sinoči neki človek, imenoma Ramon Caerres, umoril predsednika republike San Domingo, Heureaux-a. Napadalec zasledujejo. Za sedaj je podpredsednik republike prevzel vodstvo državnih poslov. V republiki vlada popolen mir.

Madrid 27. (Senat.) Na dnevnem redu je predloga o vojaškem kontingentu. General Weyler govori za zmanjšanje kontingenta. Položaj je težaven. Najbrže bukne revolucija, ki pa bo v rešitev za Španijo, kakor jo je rešila revolucija, zasnovana po Serrano. Minister za notranje stvari, Dato, je odgovoril, da naloga vojski je, da služi domovini, ne da bi zadovoljevala častihlepnosti posamičnikov. Predloga se je nato vsprejela.

Pariz 26. »Journal« javlja, da so se predvečernjim vršile v Parizu hišne raziskave, ki so v zvezi s pravdo proti Dreyfusu.

Zahvala.

Podpisani odbor se tem potom najiskreneje zahvaljuje gospodu Jakobu Mankoču, trgovcu z lesom v Trstu, ki je povodom naše veselice posodil les za napravo odra. Nadalje se zahvaljuje gosp. Trevanu za prepustitev svojih prostorov, gg. Volkmarju in Vrbiču ter vsem drugim gospodom, ki so kaj pripomogli, da se je veselica tako lepo obnesla. Slednjič se zahvaljujemo vsem onim, ki so kaj darovali.

Odbor pevskega društva »Zarja« v Rojanu.

Želiš imeti eleganten in soliden bicikel? Obrni se ustmeno ali pismeno do **Jakoba Štoka**, Trst, via Molino piccolo št. 3, II. nadstr.

Naznanjam,

da sem prevzel že dolgo let obstoječo **Zalogo olja, kisa in mila** v ulici Barriera vecchia št. 4.

Blago razpošiljam po hišah in na deželo. Priporočam se najtopleje.

Josip Gregorič.

Anton Širca GORICA Nunska ulica št. 12.	Konsumna zaloga olja	
	razpošiljatelj iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).	
	Olje jedilno fino	32 nvč.
	„ dalmatinsko	36 „
	„ istrsko	40 „
	„ namizno La	44 „
	„ „ najfinejše	48 „
	„ „ extra	56 „
	„ „ specijalitetno	60 „
	„ Posebno za cerkveno luč	38 „

Kolesa „SLAVIJA“ (bicikli)

so največji češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahke tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles.

Tovarna biciklov in motorov „SLAVIJA“
Lawrin & Klement
v Mladé Boleslavi.

Največji češki zavod te vrste.

Priznana najboljša z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

o. kr. dvornemu zalagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

„AGRICOL“
Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in prituk poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasi-karnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricol«, na željo poštine prosto.

Milarnica
F. Fenderl i dr. v Trstu.
Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca
ustanovitelja industrije za kolesa,
je najbolje kolo sveta
L. Colobig v Trstu,
Via del Torrente šte. 10.
Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Zaloga

pravega dalmatinskega vina iz lastnih hramov na debelo in za družine v malih sodčkih, za mesto in deželo, se nahaja v ulici Sanità na oglu ulice Annunziata.

Gregor Petrič.

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrirana zadruga z omejenim poročstvom,
ulica S. Francesco št. 2, II. n.
(Slovanska, Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.

Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadružnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

FILIJALKA c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
30- " " 3 1/4%	3-mesečni " 2 1/4%
	6- " " 2 1/2%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnošo 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice
na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linz, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol-nograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnočenje kuponov proti od-bitku 1%₀₀ provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.
Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Lon-donu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali sre-brni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Nasa blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

M. Kristofić-Makulić
Koper (Capodistria)
ima na prodaj črna in bela istrska vina po 14 do 22 gld. hektoliter in retošk za bu-teljke po 45 do 80 kr. liter.